

יומא חד, שְׁבַתָּא דְּלִילִיא, שְׁבַתָּא דִימֶמָא, שְׁבַתָּא דְרַמְשָׁא.
לְקַבְּלָהּ זֹן תְּלַת סְעוֹדָתִי, סְעוֹדָתָא דְּלִילִיא, סְעוֹדָתָא דִימֶמָא,
סְעוֹדָתָא דְרַמְשָׁא.

סְעוֹדָתָא דְּלִילִיא, עד לא אֲתִקְדֵשׁ יוֹמָא, מִתְתַּקְנִי אָוְבָּלוּסִין
בְּלָהּוּ תְּלַת קְשִׁירִין, עַלְיִן גּוּ נְהָרִי דְאַפְּרִסְמוֹגָא,
אֲתִסְחִין בְּתִסְרוּ דְוּרְדִי גְּלִיפָן, מִתְעַבְּרָן גּוּ נְהָרִי הִינּוּר,
וְסְלִקְיָן מַתְפָּנוּ בְּקוּמִי. כִּיּוֹן דְסָלְקִין לְסֶטֶר חֻזְרָא, אֲתִסְחִין
אַינְנוּ וּרְדִין. סְהָדוֹ סְהָדִין דְשִׁבְתָּה בְּרָאשִׁית. בְּלָהּוּ דְּלִילִיא
קְדִישִׁין. לְסֶטֶר חָדָר לְשִׁית שִׁית סֶטֶרִין.

כֵּד בְּעָא יוֹמָא לְאֲתִקְדֵשָׁא, קָל שׂוֹפְרָא אֲתִנְגִּיד מַלְעִילָא
לְתַתָּא, וְהַהּוּא קָלָא חַוְלָקָא דְעַמָּא דִיְשְׁرָאֵל אֵיתָהוּ. בְּגִינִּין
דְלִית קְדוֹשָׁא בָּר כֵּד אֲשַׁתְמָעַ הַהּוּא קָלָא. וּבְדִין יְדִיעָ
דְאֲתִקְדֵשׁ יוֹמָא.

סְנַדְלָפָז נְוִירָא פְּרִישָׁא, אֲתִעְטָרָא בְּעַטְרוֹי גְּלִיפִין, רְשִׁימָאָן
בְּאַתְזָוָן דְאַקְרִי גְּלִגְוָלָא דְחָדָר וְתָרִין וְתְלַת אַרְבָּע
וְחַמֵּשׁ וְשִׁית, וְאַינְנוּ אַתְזָוָן אַיִּק בְּכֶ"ר גַּלְשׁ דְמַ"ת הַנְּגָךְ
וּכְוּ.

בְּדִין בָּוֹאָמָר לִיהְ, רַב אָסְוִין דְאַקְרִי רְפָאֵל, (בְּמַדְבֵּר יְבָ) אֵל נָא
רְפָא נָא, בְּעַוְתָא דְקָאָמָר מְהִימָּנָא דְמָאוֹזִי, וְאַתָּר דָא
אָסִי לְמַרְיִים. נָא נָא הוּא בָּוֹאָמָר לִיהְ, בְּאַתְזָוָן רְשִׁימָאָן
דְאַלְפָה דְלָהָת נְוִיָּן יוֹדָה. בֵּית וְאַיְוָא אַלְפָה לְמָדָה, דָא הוּא
בָּוֹאָמָר לִיהְ. הָאֵי רַב אָסְוִין אָסִי לְקַבְּלָהּ אָוְבָּלוּסִין, וּמַעַבְרָ

מגיניהו זינוא דהשוכא, דהזה מקרבא גביביהו שאר יומי. בההוא שעתא מתערין תריין רוחין עילאיין, חד מסטרא דאור וחד מסטרא דחש. ואינון מיבאל גבריא"ל, מתרגלאפאנן לשתיין רבוז אוקולוסין, דשלטן בההוא לייליא. ואתעתקון חד ליזמיןא וחד לשמאלא, לבָל חד וחד פטורין אתתקנן. בתר דאתחיזן בל פטורין דלתתא בהיכלא ידיעא. כל אוקוליסין דלעילא, אית לון דיקפתין פרישן בהאי לייליא. וכל חד רב זיקירא בדיבתיה, על בל שאר חילוי, ואינון חילין ממג'ן תחזות ידוין. מאינון חילוי, מתפרקן תריין עילאיין די בהז, נטלי פטורא חד מיזמיןא וחד משמאלא, וכל פטורא דלא אתקרב בין תריין אלין, לאו איהו פטורא דשבטה, ולאו איהו פטורא דקמי מלכא קדיישא.

ובדר אינון אהתא ובעה בחרוזה, בדין ההיא פטורא מתעטרא. בד אתקרב ההוא פטורא, בשית נהמי דההוא מנא בההוא סטרא. ושית נהמי דההוא מנא בהאי סטרא. דא איהו פטורא דמתעטרא בעטורי.

איןון תריין נטליין פטורא, אצטרכו לנטרא פטורא, דלא יתערבו נהמי שית דהאי סטרא, ושית דהאי סטרא. בזין דהאי פטורא, אתקרב קמי ההוא רב ועילאה מגיניהו, בדין נטיל חד מהאי סטרא, וחד מהאי סטרא, וכא מברכא עליהו. בל חד אמר לאוקולסוי, זה השילוח אשר לפניהם.

הבין ז"ה תריין עשר.

על כל פתורה ופתורא, אַתְמָנֵן תָלֵת סְרִכִין, ורוחא עילאה
עליהו, וההוא רוחא חדי בההוא חרזה, והוא אוריאיל.
עם כל אוכלוסין דיליה אזיל, על כל איןון פטורין.
שתין ממן, טעמין טעמא על כל חד וחדר, ואומר המוציא,
ומברך להקדש ברוך הוא. ומאן דטעים בתיאובתא,
הכי איתו סוף חילא בתיאובתא עילאה. והוא רוחא דקא
שלטמא עלייהו, שסקלקא נהירו בחרוזות.

וთא חזי, בדורגמא דאיןון מלאכין, דאיןון שדין יהודאיין,
דאכליין בדורגמא דבר נש. כד אית אחראניין עילאה
לעילא לעילא, ואינון אקלין ושתיין מאור השכינה דאיןון
גהניין. ורא הו דאמרו, צדיקים יושבין ועתרותיהם
בראשיהם, וגהניין מאור השכינה. ורא האכילה ודאית.
חד את נהיר לעילא לעילא, ואיהי את י. האי את נהיר,
ונהיר כל אוכלוסין, ואיהי לא ידיע, ולא אתגליה.
תחות האי, אתנהרין חמש אתוון, ופרישן על בלדו
אוכלוסין, ואינון אלהיימ. אתגלה את א', ושריא על
אוכלסא חד. ובן בולם.

וთא חזי, ביום דא השכינה, בעי בר נש למחדי ביממא
ובבליליא, ובעי לתקנא פתורה, ויעביר חידו לעילאיין
וחתאיין.

וთא חזי, כה אתי בר נש מבוי בגישתא, יהבון עטיה
מלאכין קדישין מהאי ניסא, ומלאכין מהאי ניסא,

ושכינתא על בָּלְהוֹן, בְּאַיִמָּא עַל בְּנֵין. וּבְהָאֵי שְׁעַתָּא, (תהלים זא) יְפָל מְצָדָךְ אֶלְף וּרְבָה מִימִינָה וְנוּ, (שם) רַק בְּעִינֶיךָ תְּבִיט וְנוּ, (שם) כִּי אַתָּה הִ מְחַסֵּי וְנוּ, (שם) לֹא תָּנַה אֶלְיךָ רַעָה וְנוּ.

כל דא, אם אַגְנִישׁ יְעַיל לְבִיתִיתָה בְּחַדְרוֹא, וַיַּכְבִּל אֲוֹשֶׁפִיּוֹן בְּחַדְרוֹא. וּבְדַר אֲתִי שְׁכִינַתָּא וּמְלָאכִין, וַיַּחֲזֹו שְׁרָגָא גְּהָרָא, וְפָתָרָא מִתְפָּקָנָא, וְאַגְנִישׁ וְאַיִתִיתָה בְּחַדְרוֹה, הָאֵי שְׁעַתָּא שְׁכִינַתָּא אַמְרָת, זֶה שְׁלֵי הוֹא, (ישועה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּה אַתְּפָאָר.

וְאֵם לֹא, שְׁכִינַתָּא אַזְלָת, וּמְלָאכִין עַמָּה, וַיִּתְיַיְּצֵר הַרְעָע עִם חִילִיה, וְאַתְּחַבְּרוּ עַמָּהוּן, וַיֹּאמֶר זֶה שְׁלֵי הוֹא, וּמַן חִילִין דִילִי. וּמִיד שׂוֹרָה עַלְיוֹ וּמִטְמָאתָו, וַיַּסְתַּלְקֵךְ יְהָה, מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, וַיַּשְׁתַּאֲרֵ אֲשָׁא עִם אֲשָׁא. וּמְאַכְלוֹ טָמֵא. וְעַל דָא, (משליכו) וְאַל תַּתְּאֹ לְמִטְעָמֹתָיו שֶׁל רַע עַין. וְדַאי פָתָרָא דִילִיה הִיא מְלָאָה קִי"א צוֹא"ה. וְאֵין צוֹאָה, אַלְאֵ יִצְרֵר הַרְעָע, שְׁהָוָא טָמֵא.

וְעַל דָא הַבָּא לַיְטָהָר מִסְיִיעַן אָתוֹ. בָא לְטָמֵא פָתָחֵין לוֹ. וְהָא חֹזֵי, מְלָאכִין קָדִישִׁין, וּמְלָאכִין מִסְאָכִין, אַזְלִין עִם בָּר נְשָׁ בְּכָל אַתְּרָ דָאַזְוֵיל. אָם בָּר נְשָׁ וּבָאָה הוֹא, אַזְדוֹנוּ לֵיה מְלָאכִין קָדִישִׁין, וַיַּגְטְּרוּן לֵיה בְּכָל אַתְּרָ דָאַזְוֵיל, הָאָה הוֹא דְבַתִּיב, (תהלים זא) בִּי מְלָאכִיו יִצְחָה לְךָ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְרַכְּבֵךְ. וְאֵם לֹא, יִסְתַּלְקֵוּן מְגִיה מְלָאכִין קָדִישִׁין, וַיַּשְׁלַטּוּן עַלְיהָ

מִלְאָכֵין מַסְאָבֵין, וְאֲנָהִינוּ לֵיהּ לְגִיהָנָם. וּבְהָאִי שְׁעַתָּא,
קָרָאתִי וְאֵין עוֹנָה בְשֶׁעָתָה דְחַקּוֹ. וּבְשֶׁעָתָה דְשִׁלְיטָתָה עַלְיהָ רוח
מַסְאָבָא, אוֹ מַרְעִין, אוֹ שְׁלָטִין עַלְיהָ אָוּמוֹת הָעוֹלָם, (איכָה ג)
סְכָתָה בְּעַנְןָ לְךָ מַעֲבוֹר תְּפִלָּה. וְגַם תְּפִלָּתוֹ תְּזַעַבָּה.

דָּבָר אַחֲר (טהילים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁבֵּיל אֶל דֶּל בְּיּוֹם רָעָה יְמַלְּטָהוּ
ה', (ישעה כ) אוֹ יְתֻזֵּק בְּמַעַזִּי יַעֲשֵּה שְׁלוּם לֵי שְׁלוּם יַעֲשֵּה
לֵי. תָּא חִזֵּי, דֶּל אַתְקָרִי, גְּבָרָא דְלִית לֵיהּ מַדְיִלְיהָ בְּלָום, וְלֹא
שְׁאֵיל פְּרוֹטָה מִשּׁוּם גְּבָרָא, וְאֵיתָו נִסְתָּר, דֶּלֶא גְּלִי דּוֹחָקָא
דִּילִיהָ לְשׁוּם גְּבָרָא. וּבְשֶׁעָתָה דּוֹחָקָא דִּילִיהָ, הַזָּא יַעֲשֵּה
מְרִיבָה בְּלֵפִי מַעַלה, וְאָמָר, יוֹתֵר חַיִּיבָא אֵנָא מִכֶּל שָׁאֵר
גּוֹבְּרִין דְעַלְמָא, לְגַבְּרָא חַד עַוְתָּרָא סְגִי, בִּיתָא דִּילִיהָ מַלְיָא
מִן דְהַבָּא, מִן כְּסֶפֶא, וְלֹי אֵין לֵי שׁוּם פְּרוֹטָה בְּעוֹלָם, וְלֹא
אֵיתָ לֵי לְחַם לְאַכְלָל וּבְגַד לְלַבְשָׁ, עַד דִּיחֹזֶב קְטַמִּי קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא. וּכֶל אִינִישׁ דִּיחֹזֶק בְּמַעַזִּוּ, וַיְהִיב לֵיהּ צְדָקָה,
יַעֲשֵּה שְׁלוּם לֵי שְׁלוּם יַעֲשֵּה לֵי.

וְתָא חִזֵּי, בֶּל אִינִישׁ דָאֵיתָו דֶל וְחַב קְטַמִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא,
לֹא חַשִּׁיב לֵיהּ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא חֹזֶבֶה, בְּגַנְיָן דֶלֶאוּ
אֵיתָו בְּדַעַתְיהָ. וּמְנָא לוֹזָן, מַאֲיוֹב, בְשֶׁעָתָה דָאֵמֶר קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא לְשָׂטָן (איוב א) מְאֵין תָּבָא כּוּ, (איוב ב) הַשְּׁמַתָּה לְבַדָּךְ
אֶל עֲבָדֵי אִיוֹב. אֵמֶר לֵיהּ הַשְּׁטָן לְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, אֵיתָ
בְּרִנְשׁ בְּעַלְמָא, דִּיחֹזֶב לֵיהּ מְאֵירָה כְּסֶפֶא וְדְהַבָּא וּמְרַגְּלִיות
וּבְגַנְים וּכֶל טוֹבָא דְעַלְמָא, וַיהָא בִּישׁ.

אמר ליה, הגה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך.
יבב ליה בידו, וקטייל בינוי, ולא נשאר בידי בלום.
לבדת הדר ואמר, ונע אל עצמו ואל בשרו. עד דקודשא
בריך הוא אמר ליה, הנה בידך אך את נפשו שמרת.

בזהיא שעטה נפק איוב מדעתיה, ואמר ה' כי, (שם י) ה' טוב
לך כי תשחק. ה' טוב זה העושק שתעשה לך. אבי
ואמי עשו הגוף. ואתה התחברת עמהם בשותפות, וגנתך כי
נפש ונשמה. הנפש שהוא שלך, אמרת אך את נפשו
שומר, והנוף שעשו לי אבי ואמי, אמרת עשה בו כל מה
שתרצה, וכי הוא טוב זה העושק שתעשה לך.

דבר אחר (מלחלים מא) אשרי משביל אל דל, מהו דל. אדם
שימות בלא בניים. יצאה נשמו מפנו, בשעת
פטירתו מן העולם, ראה מה אמר עליו הפסוק, (משל יא) יד
ליד לא ינקה רע. ואם נשאר לו בין בעולם, אם יחויק בו א'
וילמדנו תורה, יעשה שלום לי. וביום רעה ימלטו ה'.
וთא חוי, נברא חד איזיל לבני טורי קרדוניא, הוא ותרין
עמיה, וחמא גומין בקייעין דאסא, ותגנא נפיק מן
גומין. ושמע נברא חד דאמר ווי ווי. אמר, ודיי אחר חד
מן דוכתי גנייהם הכא.

אד מוק וחווא בחלמייה לאינש חד, וחדא גדיישא מן קווץין
על בתפו, ותרין ממוגין מן גנייהם עליין נורא
תחות גדיישא דמן קווץין, ואיתזק. והוה צעיק. והוא אמרין

לייה תרין מלְאכין קדישין, שלוחין מן השופט דלעילא דהו ליה, את שבכתה להקדש ברוך הוא ולמלאכין דיליה, فهو נטרין לך בעלמא דין ובעלמא דאתה, ואת עבדת רעואה דקווץין, דאיינו רשעים, דאיינו מסטרא דסמאמר לייה ונחש. הקוץין ישרפואו אורתה.

אמר לייה לההוא חייבא דגיהנם, מאן אנתה. אמר יודאי חייבא אנא, וממנין דגיהנם לא מדברין לי שם. ותלת זמניין דיביגין לי ביומא, ותרין בליליא. אמר לייה שמא דROADך ידעתה. אמר לייה, גליילא עילאה. ושבכתה בר בעלמא.

אמר ינוקא שבגנא. ואנא קצבא הוינא. ומן בישין סגיאין דעבדינא בקדמיתא, הו דיביגין לי מפי, ומרגלי, ומידי. ומלאך שהוא ממוגה על הקברות, אומר לי בשעתא הדיביגין לי, אווי למי שנשבע לקיים את התורה, ונשבע על שקר. ווי לקרוκפתא דלא מנחא תפליין מעולם. ואוי לידים ששפטשו בהבלי העולם. ואוי לרוגלים שעשו הולכים בהבלי העולם.

בשעתא שעשו מלקין אותו מבות מרדיות, אמרתי בל מה שעשית. ובאה נשמהתי, והמלאך שעשה ממונה על נשמהתי, נתנו בתב אחד מבל מה שעשית. ונשמהתי עשרה עדות עם המלאך, ואמרו (דברים י) על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת. ועל דא (מיכח) משכבה חיקך שמר

פָּתַחְיִ פֵּיהַ. וְמִאן אֲיַהָוֶד. **דָּא נְשֶׁמְתָּא,** דָּהִיא מְעִידָה עַל בָּר
נְשָׁ בְּשֻׁעַת מִיתָתוֹ.

אִיתָעָר מְשִׁינְתִּיהַ הַהְוָא גְּבָרָא, אָזַיל לְגַלְילָא עַילְאָה, וְאָמַר
לְגְבָרָא חָדָר, חַזְיקָתָא לְיַנוֹקָא דָאִיחָוֶד בָּן קָצְבָּא, דְמִיתָ
בָּזְמָן פְּלוֹנִי. אָמַר לֵיהַ יַנוֹקָא דָא דָאַת שָׁאַיל עַלְיהָ, אֲיַהָוֶד
אָזַיל בְּבִי מְטָבְחִיא, וְאֲיַהָוֶד רְשָׁע בְּאָבוֹהִי, בְּךָ וּבְךָ יְהָא לֵיהַ,
וְלֵאָבוֹה, וְלִמְיַנִּיקָתָא דִינְיַקָּא לֵיהַ. אָזַיל לְמִדְרָשָׁא חָדָר, שְׁמָעוֹ
לְיַנוֹקָא דָהָוֶה אָמַר, (משל י) אָם תְּבַקְשָׁנָה כְּכָסָף וְנוֹ.

אָזַל לְבִי מְטָבְחִיא, וְחַזָּא לְיַנוֹקָא דָהָוֶה מְשִׁחָק עַם הַגָּעָרִים
בְּבִי מְטָבְחִיא, אָמַר לֵיהַ, בָּרִי, זִיל עַמִּי, וְאָזַל עַמִּיהָ,
וְאָלְבִּישׁ יִתְיַהָ, וַיַּהַב לֵיהַ לְרַב חָדָר דָהָוֶה אָוְלִיפָ לֵיהַ
אוֹרִיְתָא, עַד דָּרְבָא רְבִיא וְקָרָא. וַעֲבָד לֵיהַ, דִיִימָר הַפְּטָרָה
בְּבֵית הַפְּגָשָׁת, וַעֲבָד לֵיהַ דִיְתְּפָלָל. עַד דָּקָרָא וְשָׁנָה
וְאָתְחָבָם יוֹתָר, עַד דָּקָרוּ לֵיהַ רְבִיא.

הַהְוָא בָּר נְשָׁ מִית דָהָוֶה אָבּוֹהִי דִינְיַקָּא, דָהָוֶה דִינְיַנְיָן לֵיהַ,
אָתָא בְּחַלְמָא לְחַכְּמָמָא דָא וְאָמַר לֵיהַ, רְבִיא, בְּמָה
דְגַחְמָת לֵיהַ, יַנְחָם לְךָ קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. בְּשַׁעַתָּא דָאָמַר בְּנִי
הַפְּטָרָה בְּקָהָל, אָפְקָעִי לֵי מִן דִינָא. בְּשַׁעַתָּא דְעַבְרָה
לְתִתְפְּלָה, וְאָמַר קְדִישָׁ, קְרָעָו לֵי גַנְזָר דִין מְבָל וְכָל. וּבְשַׁעַתָּא
דָאָתָחָבָם, יַהֲבוּ לֵי חֹולְקָא בְּגַנְתָּא דָעֵדָן, וְרָא הוּא חָלָק,
דָאָמְרִי חָלָק לְעוֹלָם הַבָּא, חָלָק שִׁישׁ לְכָל צְדִיק וְצְדִיק בְּפָנֵי
עָצָמוֹ, וְעַלְוֹ לֵי עַם הַצְדִיקִים בִּישִׁיבָה דִילְחוֹן.

ובשעתה דאתה חכם יותר, וקרו ליה רבי,اعتרו לי בכתרא, צדיקיא אתעטרין ביה. ויהבו לי אכילה ושתיה, מה היא שנחנין מזוי השכינה. ורק הוא דאמר, צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונחנין מזוי השכינה. וכל גברא דגננה מזוי השכינה, אבל אבל ושתה. ובשבילך רבי, זכינא לכל האי יקר. זכאה חולקה, שבשביל דא אית לך חולקה עילאה יתר, בעלמא דין, ובעלמא דאתה. זכאה איהו, מאן הוubi היישבוק ברא בעלמא.

ענין י"ח אלף עולמות, רבי שמעון אומר, עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את עולם, והוא הוא ושמו סתיים בגוניה. סליק ברעותא למבריע עולם, כיון דסליק ברעותא, אסחר נקודה דסתים, ואסחר תחומיה בהיכליה. ופשיט פשיטו לתרלה סטראין ולא יתר.

מגו דנקודה דא, נפקו בחדר תלת נקודות, ואתינישרו תרין בחדר גוונא, חד לתהה. ואיה נקודה דאפיק אלין תלת, על ואחת טmr באמצעתה, ועד דלא עאל, סליק נאיגנין.

בשעתה דנפקו אלין תלת נקודות, ודליינו מגויה, נפק מגו סתימה דסתים, חד בווצינא ידיע ולא ידיע, טmir ולא טmir, ומיד משחתא סתימה, מגקדא דא לנקדא דא. אתפסטו נקודות גו חילא דבוצינא, ומיד אלף עלימין

סְתִימַין, דָעֵין לֹא רָאֶתָה, מִן דָא נְקוּדָה לְדָא נְקוּדָה. וְאַתְאַחֲידָו תַּרְיִן נְקוּדִין בְּחֶדֶךָ. וּבֵין נְקוּדָה לְנְקוּדָה, אַלְפָ עַלְמַיִן. מְדִיד אַלְפָ מִנוּ נְקוּדָה תְּגִינִיא, עַד נְקוּדָה דְלַתְתָא, וְעַבְדָ מְשֻׁחַתָא בְּפִשְׁיטָו דְאַלְפָ עַלְמַיִן אַחֲרָנִין. וּבְלָדוּ עַלְמַיִן סְתִימַין.

וְאַלְיַין, אַיְנוֹן תַּרְיִן אַלְפִין שְׁגַנִין דְקִיִּמָא אַזְרִיַּתָא, עַד לֹא אָבָרִי עַלְמָא. בְּדַיִן עַל אַזְרִיַּתָא, נְקוּדָה סְתִימַא בְּאַמְצָעִיתָא, וְאַשְׁלִים לְהָאִי סְטָרָא, וְלְהָאִי סְטָרָא. וְאַשְׁתַּבְחוּ לְהָאִי סְטָרָא תְּלַתָּ נְקוּדִין, וְלְהָאִי סְטָרָא תְּלַתָּ נְקוּדִין.

כִּיּוֹן דָא תַּעֲבִיד דָא, אַתְפִשְׁטוּ נְקוּדִין מִהָאִי נְקוּדָה לְהָאִי נְקוּדָה אַחֲרָא, נְהֹרָא דְנֵהִיר, וְאַתְלַבְשָׁ נְקוּדָה דָא בְּנְקוּדָה דָא. דְלִילָג מִהָאִי נְקוּדָה אַחֲרָא סְתִימַא, נְקוּדָה אַחֲרָא, וְאַתְלַבְשָׁ דָא בְּדָא.

נְקוּדָה סְתִימַא דְבָרָא כֹּלָא, בְּטַשׁ, וּבְגַיִן דְקִיִּמָא בְּאַמְצָעִיתָא, אֲפִיק נְקוּדָה אַחֲרָא, עַמְוִידָא דְקִיִּמָא בְּאַמְצָעִיתָא בֵין אַיְנוֹן נְקוּדִין דְגַפְקָו, דְאַיְנוֹן לְבוֹשִׁין לְהַגִּי סְתִימַין.

עַד הַבָּא תַּרְיִן נְקוּדִין סְתִימַין, דָא תַפְשְׁטוּ וְאַיְבְרוּ מִנוּ נְקוּדָה סְתִימַא, עַבְדוּ אָוֹמָנוֹת דָא, בְּהַהִיא נְקוּדָה סְתִימַא. הַהִיא נְקוּדָה דְלַתְתָא, דְאַסְחָר בֵין אַיְנוֹן תַּרְיִן, אֲפִיק בְּנְקוּדָה דְלַעַילָא, תַּרְיִן נְקוּדִין לְתָתָא. וּמְאַיְנוֹן נְקוּדִין

לְבוֹשִׁין דָקָא אָמַרְןָ.

וְהַהֵיא נְקוּדָה עִקְרָא דְכָלָא, אֲפִיךְ וְדָלִיכְ מְגִיה נְקוּדָה
אַחֲרָא, דְקִיְמָא בְאַמְצָעִיתָא, בֵין תְּרִין נְקוּדִין אֶלְין
דְלִתְתָּא.

עד הַכָּא, אַינְנוּ נְקוּדִין לְבוֹשִׁין לְנְקוּדִין עִילָּאִין בְּדָקָא חִזְוִי,
וְאַינְנוּ שִׁית נְקוּדִין, דְנֶפֶקָא מְגֻזְעָת נְקוּדִין סְתִימִין,
דְאַינְנוּ שִׁית בְּנְקוּדָא עִקְרָא דְכָלָא, דְאַשְׁלִים לְכָל סְטָר.
אֶלְין נְקוּדִין לְבוֹשִׁין, דְאַינְנוּ שִׁית, כֹל חֶר אֲפִיךְ תְּרִין, וְאַיְדוֹ
עַל בְּאַמְצָעִיתָא, וְאַתְלֵבֶשׂ בְּתְרִין נְקוּדִין אֶלְין,
וְאַתְעַבֵּידּוּ לְבוֹשִׁין לְהָאִי נְקוּדָה דְנֶפֶקָו מַתָּטָן.

וְאָפָע עַל גַב דְאַמְרָן דְאַינְנוּ שִׁית, אַרְבָע נְקוּדִין מְגִיעִיו הָוּ,
דְאֲפִיקָו כָל חֶר וְחֶר תְּרִין נְקוּדִין, לְאַתְפִסָּה
וְלְאַתְלֵבֶשָׂא בְהִוָּה, וְאַתְעַבֵּידּוּ תְמִגְיָא נְקוּדִין, דְאַינְנוּ לְבוֹשִׁין
לְדָיָ נְקוּדִין. לְבוֹשִׁין לְאַינְנוּ עִילָּאִין סְתִימִין. עד הַכָּא נְקוּדִין
דְצִוָּרָא דְעַלְמָא עִילָּאָה.

בֵין דְאַצְטִירָו נְקוּדִין, נֶפֶק בּוֹצִינָא, וְעַבְדָ מְשִׁחָתָא, וּמְדִיד
אַלְפָ בֵין נְקוּדָא לְנְקוּדָא. וּבֵין כָל נְקוּדָא וּנְקוּדָא
אַשְׁתְּבָחוֹ, מְדִידָו וּמְשִׁחָתָא דּוֹבּוֹצִינָא. בְאַלְין נְקוּדִין תְמִגְיָא
אַלְפָ עַלְמִין מִתְפְשִׁיטִין. תְמִגְיָא נְקוּדִין דְאַתְאָחָדוּ בָהוּ אֶלְין
מְשִׁחָתִי, אַקְרָוּן תְמִגְיָא אַלְפָ עַלְמִין גְנִיזָן, אַשְׁתְּבָחוֹ
מְשִׁחָתִי בְאַתְגָלִיא, וּנְקוּדָי דְאַתְבָסִין, שִׁיתְסַר אַלְפָ עַלְמִין.
וּמָן שִׁית נְקוּדִין לְבוֹשִׁין אֶלְין, אַשְׁתְּבָחוֹ תְרִין דְאַינְנוּ

באמצערתא דגאודין, על כל חד אלפה ערלמיין, אשטאכחו
טמיגיסר אלפה ערלמיין, דאויל בהו קודשא בריך הוא בכל
יומא. ובכל ערלמא וערלמא גנייז וסתים מן דא. ועל כללו בחתיב
(קהלת ח) כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עלייהם. ובחתיב (ישעה
ס) עין לא ראתה אליהם זולתה.

פרק ב' בהר

רבי שמואן פטה (משל ח) להנחיל אהבי יש ואוצרתיהם
אמלא. מי אהבי, דא אברם, דאותמר ביה (ישעה מא)
ורע אברם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, זה א
ישמעאל ובני קטוורה מגניה קא אתין.

בזהו שעתה תמה רבוי שמואן, אדרכי אתה אליהם. אמר
לייה, בוצינא קדיישא שרגא עילאה, שפיר קאמר ר'
אלעזר, דלית אהבי אלא ורע יעקב. בחתיב (מלacci א)
ואהב את יעקב. בדוח ר' שמואן ונשקייה לר' אלעזר על
רישיה, אמר ליה, בני, (משל ב) אם חכם לבך ישמח לבך גם
אני. קום ברי ויתגלי רוא דהאי קרא, אוזען, וקם על
רגלי.

אמר רבי שמואן, להנחיל אהבי י"ש, מי יש, דא רוא
דיובל ושמטה, דלא מסר יתהון קודשא בריך הוא
לשאר עמין, אלא לעמָא קדיישא. ובשעתה דישראל גטראין
שהתא דשמטה בדקה יאות, נשותהון דצדיקיא משפטען

באמצערתא דגאודין, על כל חד אלפה ערלמיין, אשטאכחו
טמיגיסר אלפה ערלמיין, דאויל בהו קודשא בריך הוא בכל
יומא. ובכל ערלמא וערלמא גנייז וסתים מן דא. ועל כללו בתיב
(קהלת ח) כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עלייהם. ובתיב (ישעה
ס) עין לא ראתה אליהם זולתה.

פרק ב' בהר

רבי שמואן פטה (משל ח) להנחיל אהבי יש ואוצרתיהם
אמלא. מי אהבי, דא אברם, דאותמר ביה (ישעה מא)
ורע אברם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, זה א
ישמעאל ובני קטוורה מגניה קא אתין.

בזהו שעתה תמה רבוי שמואן, אדרכי אתה אליהם. אמר
לייה, בוצינא קדיישא שרגא עילאה, שפיר קאמר ר'
אלעזר, דלית אהבי אלא ורע יעקב. בתיב (מלacci א)
ואהב את יעקב. בדוח ר' שמואן ונשקייה לר' אלעזר על
רישיה, אמר ליה, בני, (משל ב) אם חכם לבך ישמח לבך גם
אני. קום ברי ויתגלי רוא דהאי קרא, אוזען, וקם על
רגלו.

אמר רבי שמואן, להנחיל אהבי י"ש, מי יש, דא רוא
דיובל ושמטה, דלא מסר יתהון קודשא בריך הוא
לשאר עמין, אלא לעמָא קדיישא. ובשעתה דישראל גטראין
שהתא דשמטה בדקה יאות, נשמתהון דצדיקיא משפטען

בְּגַנְתָּא דְעֵדָן, וְאַתָּה קָרֹו חֲדַתִּין. וְעַלְיִיהוּ אַתָּמָר, (ישעה ט) וְקֹויָה
ה' יְחַלֵּפּוּ פָתָח.

וְתוֹ, כְּלֹהוּ נְשֶׁמֶתְיַן קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא טְבִיל לֹזֶן בְּגַנְתָּא
דְחַמְשִׁין, דְבְגַנְתָּא דְעֵדָן דְלַעַילָא, וְאַתָּקָרְבִּי נְהַר דִּינָור.
וּבְרֹזָא דְשֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל, קָבֵל קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא צְלוֹתָא,
דְשִׁרְהָ רְבָקָה רְחֵל וְלָאָה וּזְלָפָה וּבְלָהָה. דָהָא בּוֹלָהוּ
אַתְּרָשִׁימָו בְּהָא הָא, דָהָיא שֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל.

וּבְגַיְן דְחֹות רְחֵל דְאַתְּרָמִיו שֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל בְּשֶׁמֶא דְלָאָה,
וְהִיא לִית לָהּ רְשִׁימָו דָהָא, מִיד אָמָרָה הַגָּה אַמְתָה
בְלָהָה דְאִית בְּהָ תְּרֵי. סּוֹפִיה דִיּוֹבָל, בְּרִישָׁא דְשֶׁמֶא דְלָאָה,
וּבְסִיפָא דְשֶׁמֶא דְרְחֵל.

וּכְיַבְּל עַת יְכִיל בָּר נְשָׁלָמָעַבְד צְדָקָה, אֵי הַכִּי תְּרִיסְרָר
שְׁעַתִּי בִּימְמָא מָאוּ יְכִיל. אֶלָּא הַכִּי אַוְלִיפְנָא, מָאוּ
דְעַבְיד צְדָקָה, בַּבְּלָעַת עַבְיד. מָאוּ בַּבְּלָעַת, בְּמָה דְאַת
אָמָר (ויקרא טז) וְאֶל יְבָא בַּבְּלָעַת אֶל הַקְדָשָׁה, וְאַוְקְמוּתָה.

וְלֹא תִּמְאַבְּנֵשְׁת יִשְׂרָאֵל בְּלַחְזּוֹנִי, דְאַיְהִי עַת רְעֻוָא
קְדִישָׁא דְצָדִיק, אֶלָּא אָפִילּוּ בַּבְּלָעַת דְלַתְתָא, אָסְגִי
צְדָקָה עַלְיִיהִי, וְאַתְּעַר צְדָקָה בְּכּוֹלָהוּ בְעַילָאִי וּבְתַתָּאִי.
וּבְגַיְן כֵּה יְשִׁיוּ בָר נְשָׁלָמָעַבְדָא, וְיַדְבֵק בֵּיה בְקוֹדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא.

בְּיוֹן דְמַטוּ קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, סְחוּ לִיה עַזְבָּדָא. אָמָר, וּמָה
דָא בְּלַחְזּוֹנִי, אֶלָּא כָּל מָאוּ דְאַחַיד בְּאַיְלָנָא דְחַיִי,

ישתיזיב בהאי עלמא, ואפלו מון מותא דעלמא משאר בני נשא, כל שבין ממota אחרא.

אמר רבי שמעון, בכולחו איתער צדקה אילנא דחוי. והאי איהו אחר דמוֹנָא לכוֹלִי עַלְמָא. תלמידי חכמים Mai עבידתייהו, דהא איןון באצדקה אחידן, וכל בני עַלְמָא בזכות יהו ניזוגין בהו מיטש, ואיןון לא יבלין לאתונ בהוא מיטש. בגין דאשתקלי באורייתא, ומאן דאשתקל באורייתא, אשתקל באילנא דחוי דכל בגין עַלְמָא נזוגין מניה. אשתקבב דתלמידי חכמים מהערி מזוני לעלמא ושלמא. אי לכל בגין עַלְמָא מהערி מזונא, לוון אמא לא מתערן.

אלא, תלמיד חכם הוא אילנא דחוי מיטש, ואילנא דחוי לא מתונ, אלא מן העולם הבא, והעולם הבא לא אשתקבב בהאי עלמא. אלא בתר דעאל לההוא עַלְמָא, בדין אתונ ביה, ואתגטען שרשוי עלייה.

השתא אבל מאיבא דאילנא דחוי. ומאן איהו, ההוא אחר דאשתקבב לנבי מספינא, ואיהו אקרי פרי העץ אשר בתרוד הגן. ועל דא אבל מההוא פרי בהאי עַלְמָא. ועל דא תניגן, הם ניזוגין בזורע. מי זרוע. גבורה. ואיןון זמיגן לעולם הבא. דמוֹנָא דעוֹלָם הבא לאו איהי בהאי עַלְמָא, אלא צמצומא זעירא, דחילא דיליה אשתקבב במתייקו דאורייתא. ורק טעמי על ההוא איבא דאילנא

תִּתְאֶה, וְדֹא הוּא חֲדוֹתָא וְמַזְוְגָא דִילְהֹן.
 בַּיּוֹן הָעָרֵין מַהְאֵי עַלְמָא, בְּפִיה נְחַלֵּין עַילְאַיִן דַעַה"ב,
 סְחַרְיָין לְדוֹכְתִּיהִוָּי, וַיְשַׁתְּרַשּׁוּן בֵּיתָה, וַיְסַתְּלַקּוּן לְעַילָּא,
 כְּדִין (ישעה סד) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלְתָה יַעֲשָׂה לְמַחְבָּה לוֹ.
 מַאן יַעֲשָׂה. דֹא יוּבָלָא, הַהוּא דְאַקְרֵי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַחְבָּה
 לוֹ, וְדֹאי דָלָא בְּעַיִן מַזְוְגָא בְּעַלְמָא דָא, עַד דְאַתְקִינוּ
 לְמַזְוְגָא דִילְהֹן וְהָאֵי מַזְוְגָא דִילְהֹן בְּעוֹלָם הַבָּא. וּעַל דֹא
 וְבָאיַן אִינְנוּן בְּכֹולָא, דַעֲלִיְהוּ בְּתִיבָּה עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 זוֹלְתָה יַעֲשָׂה לְמַחְבָּה לוֹ.

תָא חֹזֵי, בַּיּוֹן דְבָנֵי נְשָׁא אַשְׁתְּלִימָו שִׁיְפּוֹי, בְּהַהוּא זִימָנָא
 אַתְתָּקֵן בֶּל שִׁיְפָא בְּדַקָּא יָאֹתָה. בְּגֻוָּנָא דָא, בַּיּוֹן
 דְשְׁבִיכְנָתָא אַקְדִּימָת לְבִי בְּנִישְׁתָּא, בְּעַיִן עַשְׂרָה דִיְשַׁתְּכָחָונָ
 תִּפְנֵן בְּחַדָּא, וַיְשַׁתְּלִים מִה דִיְשַׁתְּלִים, לְבַתֵּר דִיְתָתְקֵן פָּלָא.
 וּבְמָה הוּא תִּיקְוָנָא הַכָּלָא, בְּמָה דָאָתָא אָמָר, (משל י"ד) בְּרַב עַם
 הַדְּרָתָ מֶלֶךְ, וּעַל דֹא עַמָּא דָאָתִיא לְבַתֵּר בָּזָן, בְּלָהו תִּיקְוָנָא
 דְגֻוָּפָא.

וּכְדֹא אָתָת וְאַקְדִּימָת שְׁבִיכְנָתָא, וּבְנֵי נְשָׁא לֹא אָתִיֵּן בְּחַדָּא
 בְּדַקָּא יָאֹתָה, קְוַדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא קָאֵרִי, (ישעה ט) מַדּוֹעַ
 בָּאָתִי וְאֵין אִישׁ. מַאֲיִ וְאֵין אִישׁ. דָלָא מַתְתָּקָנִי שִׁיְפּוֹי, וְלֹא
 אַשְׁתְּלִים, אֵין אִישׁ וְדֹאי, וּבְגִין דֹא וְאֵין אִישׁ דִיְקָא.
 וְתָא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּה דְגֻוָּפָא אַשְׁתְּלִים לְתִתְאֶה, קְדוֹשָׁה עַילְאָה
 אָתִיאָה, וּעַל בְּהֵאִי גֻוָּפָא, וְאַתְּעַבֵּיד תִּתְאֶה בְּגֻוָּנָא

דְלֹעִילָא מַפְשֵׁשׁ. וּבְדִין בְּלַהו בְּעֵין דָלָא יַפְתַּחַן פּוֹמָא בְמִילִי
דְעַלְמָא, בְגִינָן דָהָא קַיִימִי יִשְׂרָאֵל בְשַׁלְיָמו עִילָּאָה,
וּמִתְקַדְשֵׁי בְקָדוֹשָׁה עִילָּאָה. זֶבָּא חֻולְקִיהּוֹן.

פרק נשא

(במדבר ו) וַיֹּאמֶר ה' כֹּי, כִּי תְּבִרְכָוּ תָא חֲזִי, בֵּין דְשַׁלִיחַ
צָבֹור סִים אַלְוִתִיה, וְאַתָּא לְבָרְכָא בְּרִכְתָא דְכַהֲנִי,
אַצְטָרִיךְ וְדָאִי לְכֹונָא בְּרֻעָותָא דְלַבָא, לְבָרְכָא לֵיה לְעַמָא
קְדִישָׁא. דֵי בְעֹזֶבֶדָא וּבְמִילּוֹלָא, קְשִׁיר קְשׂוֹרָא דְיִיחִוָּדָא.
וַיִּשְׂתַבֵּחַ רַעַל יְדֵיה מִתְבָרְכֵין עִילָּאִין וִתְתָאִין.

וּבְדִין בְּעֵין לֵיה שְׁלִיחַ צָבֹור לְמִימָר, יַבְרַכֵּה בְלַפְיִי הַחִיבָל.
וַיִּשְׁמַרְהָ, לְאַסְתַּכְלָא לְסִטְרָא דִימִינָא דִילִיה,
לְאַמְשָׁבָא חֹטָא דְחַסְדָעַל עַמָא קְדִישָׁא בְקָדוֹמִיתָא. וְלֹבֶתֶר
יָאמֶר יָאָר ה', בְלַפְיִי הַחִיבָל. פְנֵיו אַלְיךְ וַיְחִנֵּה, וַיִּסְתַּבֵּל
לְסִטְרָא דְשָׁמָאלָא דִילִיה, לַיְחִדָא בִימִינָא. בְגִינָן דְמִקּוֹרָא
דְבִרְכָתָא מִסְטָרָא דִימִינָא הוּא. וּבְדִין בְלַסְטָרָא דְשָׁמָאלָא
אַסְתַּלְקָה, וְלֹא הוֹיָא גַזְקָא בְלַלְל. וּבְדִין, יְשָׁא ה', פְנֵיו אַלְיךְ
וַיִּשְׁם לְדֹשֶׁלּוּם, וְדָא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים.

וְוי לֵיה, לִמְאוֹן דָאָתָא לְמַפְתִּין לְמִארִיה, בְלַבָא רַחִיקָא, וְלֹא
בְּרֻעָותָא שְׁלִימָתָא, בְמַה דָאָת אָמֶר, (תְּהִלִים עח) וַיַּפְתַּחַו
בְפִיכָם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזֹבוּ לוּ וּלְבָם לֹא
נִכּוֹן עַמּוֹ. וְדָא הוּא שְׁלִיחָא דְצִיבּוֹרָא, דִיסְתַבֵּל בְקָדוֹמִיתָא

דְּלֹעִילָא מֶפֶשׂ. וּבְדִין בְּלַהו בְּעֵין דְּלָא יַפְתַּחֲוֹן פּוֹמָא בְּמִילִי
דְּעַלְמָא, בְּגִינָן דְּהָא קְיִימִי יִשְׂרָאֵל בְּשַׁלְיָמו עִילָּאָה,
וּמִתְקִדְשֵׁי בְּקָדוֹשָׁה עִילָּאָה. זֶבָּא חֻולְקִיהּוֹן.

פָּרָשַׁת נְשָׂא

(במדבר 5) וַיֹּאמֶר ה' כֹּי, כִּי תִּבְרֹכוּ תְּא חֹזֵי, בֵּין דְשִׁלְיחָה
צָבֹור סִים אַלְוִתִּיה, וְאַתָּא לְבָרְכָא בְּרִכְתָּא דְכַהֲנִי,
אַצְטָרִיךְ וְדָאִי לְכֹונָא בְּרֻעָותָא דְלַבָּא, לְבָרְכָא לֵיה לְעַמָּא
קְדִישָׁא. דֵי בְּעֹזְבָּדָא וּבְמִילּוֹלָא, קְשִׁיר קְשׂוֹרָא דְיִיחִוָּדָא.
וַיִּשְׂתַּבְחַה רַעַל יְדֵיה מִתְבָּרְכֵין עִילָּאִין וִתְתָאִין.

וּבְדִין בְּעֵי לֵיה שְׁלִיחָה צָבֹור לְמִימָר, יַבְרֹכֵךְ ה' בְּלִפְנֵי הַהִיכָּל,
וַיִּשְׁמַרְךָ, לְאַסְתָּכֵלָא לְסִטְרָא דִימִינָא דִילִיה,
לְאַמְשָׁבָא חֹטָא דְחַסְדָּעַל עַמָּא קְדִישָׁא בְּקָדוֹשִׁיתָא. וְלֹבֶתֶר
יָאמֶר יָאָר ה', בְּלִפְנֵי הַהִיכָּל. פְנֵיו אֶלְיךָ וַיְחִנֵּה, וַיִּסְתַּבְלֵל
לְסִטְרָא דְשָׁמָאלָא דִילִיה, לַיְחִדָּא בִּימִינָא. בְּגִינָן דְמִקּוֹרָא
דְבִרְכָתָא מִסְטָרָא דִימִינָא הוּא. וּבְדִין בְּלִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא
אַסְתַּלְקָה, וְלֹא הוֹיָא גַּזְקָא בְּלַלְל. וּבְדִין, יְשָׁא ה', פְנֵיו אֶלְיךָ
וַיִּשְׁם לְדֹךְ שְׁלוֹם, וְדֹא הוּא צְלָוָתָא שְׁלִים.

וְוי לֵיה, לִמְאוֹן דָאָתָא לְמַפְתִּין לְמִארִיה, בְּלַבָּא רְחִיקָא, וְלֹא
בְּרֻעָותָא שְׁלִימָתָא, בְּמַה דָאָתָ אָמֶר, (תְּהִלִּים עח) וַיַּפְתַּחֲוֹהוּ
בְּפִיהָם וּבְלִשׁוֹנָם יִכְזֹבּוּ לוּ וּלְבָם לֹא
נְכוֹן עַמּוֹ. וְדֹא הוּא שְׁלִיחָא דְצִיבּוֹרָא, דִיסְתַּבֵּל בְּקָדוֹשִׁיתָא

בְּסִטְרָא דְשֶׁמֶאלָא דַיְלִיהָ, בְּגִינֵין דִיְתַעֲזֵרֶר סִטְרָא דַדִּינָא
בְּקִדְמִיתָא, וְעַל יָדֵיהָ הָיוּ פִירֹודָא, וְלֹא קִישּׁוֹרָא.
דִיחֹדָא דְצַלּוֹתָא וּבְרִכְתָּא, תְלִיאָ בְדִיבּוֹרָא וּבְמִילּוֹלָא
דְפּוֹמָא, וּבָוֹלָא תְלִיאָ בְעִיקָרָא דְעוֹבָדָא. וּמִן
דָלָא יְדַע עִיקָרָא דְעוֹבָדָא, לֹאוּ עֲבִידָתָה עֲבוֹדָה. וְאֵי פָגִים
עֲבוֹדָא מִילּוֹלָא, לֹא אַשְׁבָח אַתָּר לְשִׁרְיָא בֵיהַ בְּרִכְתָּא.
וְלֹאוּ אֵינוֹ צְלוֹתָה צְלוֹתָה. וְאַתָּפָגִים הַהוּא בָר נְשׁ לְעַילָא
וְתָתָא. וּוְיְהֵהוּא בָר נְשׁ דָפָגִים צְלוֹתָה פּוֹלְחָנָא דְמָאָרִיהָ.
עַלְיהָ בְתִיב, (ישועה א) בַיְתָבָאוּ לִרְאוֹת כֻוי, רַמְסָחָצְרִי לֹא
תוֹסִיףָו הַבִּיאָ גַנוּי לֹא אָוְבָל אָזְזָן וּעֲצָרָה.

פרקשת חקמת

(במדבר כא) וַיְסֻעוּ מֵהָר הַהָר הַרְקָד יִם סְוִיפָה. הָא אַתְעַרוּ חֶבְרִיא,
גִנְטָלוּ מְלָאָלָפָא תְלִמוֹדָא, דְאָקְרֵי הָר הַהָר. אַפְמָאי
אָקְרֵי הָר הַהָר, בְּגִינֵין דְמַתְפָן נְפִיק הַוְרָאָה לְעַלְמָא. דְכַתִּיב
(שמות כד) אֲשֶׁר בְּתַבְתִּי לְהֹרְתָם, וְדָא אֵינוֹ תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה.
אָבֵל תָא חִזֵי, רֹזָא דְחַכְמָתָא אֵיתָהָכָא. הָאֵי אַתָּרָא דְאָקְרֵי
הָר הַהָר, אָוֹרָחָא הוּא לִימָא דְסֻופָה, סְוִפה דְדַרְגָּין,
דְהָוֹת מְדִבְרָא קָדְמִיהָוּן בְמְדִבְרָא, וּמְאָלָפָא לְהָוּן אָוֹרָחִין
דְחִיּוֹן, בְּגִינֵין דְאֵיהִי אָוֹרָחָא, לְמַיעֵל לְעַלְמָא דְאָתֵי.
וְאַיְנוּ גִנְטָלוּ מְבָתְרָה וּמְאָוֹרָחָה, וְאַזְלָיוּ בְתַרְ אָרָח חִזֵי
עֲקִיםָא, דְשַׁלְיט בְּאָרֶץ אָדוֹם, בְּדִין (במדבר כא) וְתַקְצֵר

בְּסִטְרָא דְשֶׁמֶאלָא דַיְלִיהָ, בְּגִינֵין דִיְתַעֲזֵרְרָ סִטְרָא דְדִינָא
בְּקִדְמִיתָא, וְעַל יָדֵיהָ הָיוּ פִירֹודָא, וְלֹא קִישָׁוָרָא.
דִיחֹדָא דְצַלּוֹתָא וּבְרִכְתָּא, תְלִיאָ בְדִיבָרָא וּבְמִילּוֹלָא
דְפּוֹמָא, וּכֹלָא תְלִיאָ בְעִיקָרָא דְעוֹבָדָא. וּמִן
דָלָא יְדַע עִיקָרָא דְעוֹבָדָא, לֹאוּ עֲבִידָתָה עֲבוֹדָה. וְאֵי פָגִים
עֲבוֹדָא מִילּוֹלָא, לֹא אַשְׁבָח אַתָּר לְשָׁרִירִיא בֵיהַ בְּרִכְתָּא.
וְלֹאוּ אֵינוֹ צְלוֹתִיהָ צְלוֹתָה. וְאַתָּפָגִים הַהוּא בָר נְשׁ לְעַילָא
וְתָתָא. וּוְיַלְהָהוּא בָר נְשׁ דָפָגִים צְלוֹתִיהָ פּוֹלְחָנָא דְמָאָרִיהָ.
עַלְיהָ בְתִיב, (ישועה א) בַיְתָבָאוּ לִרְאוֹת כֻוי, רַמְסָחָצָרִי לֹא
תוֹסִיפּוּ הַבִּיאָ גְנוּיָ לֹא אָוְבָל אָזְעָן וּעֲצָרָה.

פרקשת חקמת

(במדבר כא) וַיְסֻעוּ מִהָר הַהָר הַרְקָד יִם סְוִיףָ. הָא אַתְעַרוּ חֶבְרִיא,
גִנְטָלוּ מְלָאָלָפָא תְלִמוֹדָא, דְאָקְרֵי הָר הַהָר. אַפְמָאי
אָקְרֵי הָר הַהָר, בְּגִינֵין דְמַתְפָן נְפִיק הַוְרָאָה לְעַלְמָא. דְכַתִּיב
(שמות כד) אֲשֶׁר בְּתַבְתִּי לְהֹרְתָ"ם, וְדָא אֵינוֹ תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶה.
אָבֵל תָא חִזֵי, רֹזָא דְחַכְמָתָא אֵיתָהָכָא. הָאֵי אַתָּרָא דְאָקְרֵי
הָר הַהָר, אָוֹרָחָא הוּא לִימָא דְסֻופָ, סְוִפהָ דְדָרְגָיִן,
דְהָוֹת מְדִבְרָא קָדְמִיהָוּן בְמְדִבְרָא, וּמְאָלָפָא לְהָוָן אָוֹרָחִין
דְחִיִין, בְּגִינֵין דְאֵיהִי אָוֹרָחָא, לְמַיעֵל לְעַלְמָא דְאָתֵי.
וְאַיְנוּ גִנְטָלוּ מְבָתְרָה וּמְאָוֹרָחָה, וְאַזְלִין בְּתַרְ אָרָח חִזֵיא
עֲקִיםָא, דְשַׁלְיט בְּאָרֶץ אָדוֹם, בְּדִין (במדבר כא) וְתַקְצֵר

נֶפֶשׁ הָעַם בְּדָרְךָ, בְּגִין דָּטָעוֹ מֵאֲרָחָה דְּחִיִּי. בְּדִין, וַיַּדְבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבְמָשָׁה. בְּכֹלָא אִיתְרָעָמוֹ, בְּתוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה, וּבְתוֹרָה שְׁבָכְתָב. כִּי אֵין לְחַם, ذָא תֹּורָה שְׁבָעֵל פֶּה. וְאֵין מִים, ذָא תֹּורָה שְׁבָכְתָב, וְהוּא לְחַם הַקְּלָקָל, דְּקָלְילָא הָוֹה בְּעִינֵיכֶם מִלְתָא דְּאוֹרִיִּיתָא דְּבָעֵל פֶּה.

תָא חִזֵּי, אַהֲרֹן יָמִינָא דְמַלְפָא, אַסְתָּלָק, וְאַסְתָּלָקָן ז' עֲנָנוּם מִגְּהָזָן, בְּדִין אַתְּחַזּוֹ לְבִתְרִיהָן שְׁבָעֵל דְּרָגֵין. כְּדֵי גַּטְלִי מַהֲאִי בִּירָא דְמַיִינָן גְּבֻעִין, דְּהָוָה מַנְסָכָא עַלְיָיוֹ לְקַבְּלָא עוֹל מַלְכָוָתָא דְשָׁמְיָא. דְּהָא בְּקַדְמִיתָא הוּוּ סְלָקִין בְּאַינָנוּ דְּרָגֵין מַתְּתָא לְעִילָּא. לְבַתָּר, אַתְּחַזּוֹ לְאַחֲרִיהָן, וְאַתְּדַבְּקִי בְּחוּנִיא עֲקִימָא, דְשָׁאת בִּימָא, דְּהָא נֶפֶקָו מַרְשׂוֹתָא עַילָּאָה, בְּאַינָנוּ ז' דְּרָגֵין דְּחַבּוּ בְּהָזָן, וְאַסְתָּלָקָו מִגְּהָזָן. בְּדִין תָּהָה לֵיהֶ רְשׁוֹתָא לְחוּנִיא תְּתָא לְשִׁלְטָא בְּהָזָן, וְאֵיהָו, (שם יג) עַמְלָק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַגְּנָבָן. אֵי לָאו דְּאַהֲדָרוֹ בְּתִיוֹבָתָא, וְאַתְּדַבְּקָו בְּקוֹל יַעֲקֹב, וּבְדִין שְׁלִיטָו בְּהָוָה חִוִּיא וְאַתְּמָסָר בִּידֵיכֶן. וְלֹבֶתֶר אַתְּהָדָרוֹ לְסָוּרְחָנִיָּהוּ, וְחַבּוּ בְּאַתְּרָא דְּתוֹרָה וּמְצֹות, וְאַתְּהָדָרוֹ לְאַחֲרָ שְׁבָעֵל דְּרָגֵין. כְּדִין אִיתָעָר חִוִּיא עַילָּאָה לְשִׁלְטָא הָעַלְיָהוֹן, דְּכַתִּיב, (שם כא) וַיִּשְׁלַח הָיָה בְּעַם אֵת הַגְּחַשִּׁים הַשְּׁרָפִים. מַאי שְׁרָפִים. בְּמַה דָּאת אָמָר (ישעיה ז) שְׁרָפִים עַזְמָדִים מִפְּעָל לֹו. תְּרִי הָוּ, חַד אַתְּחַזּוֹ, תְּגִינָם בְּתִיב חִסְרָ.

וְכָמָה נְחַשִּׁים נֶפֶקָו מַהָּוָה חִוִּיא עַילָּאָה, וְאַזְדוֹנוּ בְּהָזָן. בְּדִין